

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 163/2014-5

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 2. apríla 2014 predbežne prerokoval sťažnosť JUDr. I. O., B., vo veci namietaného porušenia jeho práv uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5 Cdo 31/2013 z 28. mája 2013 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť JUDr. I. O. **o d m i e t a** pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 5. decembra 2013 doručená sťažnosť JUDr. I. O. (ďalej len „sťažovateľ“) vo veci namietaného porušenia jeho práv uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) sp. zn. 5 Cdo 31/2013 z 28. mája 2013 (ďalej len „napadnuté uznesenie“).

Z obsahu sťažnosti vyplynulo, že najvyšší súd napadnutým uznesením odmietol dovolanie podané sťažovateľom. Sťažovateľ ďalej uviedol, že *„spor bol... zahájený 7.10.1996“*. Sťažovateľ tvrdí, že najvyšší súd *„ignoruje celosvetove platné základné právne zásady pre konanie“* a vec sa snaží *„zametať pod koberec“*.

Sťažovateľ ďalej vyzval ústavný súd, aby si *„vyžiadal celý sporový spis“*, a zároveň požiadal o to, aby mu advokáta na zastupovanie v konaní pred ústavným súdom určil Minister spravodlivosti Slovenskej republiky. Napokon sťažovateľ požiadal o *„vrátenie súdneho poplatku, ktoré ste v konaní požadovali v nesprávnej výške“*.

Pretože sťažnosť nespĺňala náležitosti podľa § 20, § 49 a nasl. zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), výzvou z 11. decembra 2013 ústavný súd vyzval sťažovateľa na doplnenie jeho sťažnosti v lehote 30 dní od doručenia tejto výzvy a zároveň ho upozornil, že ak v uvedenej lehote svoju sťažnosť nedoplní, ústavný súd ju pri predbežnom prerokovaní podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietne.

Sťažovateľ si výzvu ústavného súdu prevzal 7. januára 2014, na túto výzvu však nereagoval a v ustanovenej lehote svoju sťažnosť nedoplnil.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon

neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Ústavný súd konštatuje, že sťažovateľ aj napriek upozorneniu ústavného súdu, že v prípade, ak nedoplní svoju sťažnosť v súlade s výzvou ústavného súdu, bude jeho sťažnosť odmietnutá, svoju sťažnosť v lehote stanovenej ústavným súdom nedoplnil.

Ústavný súd konštatuje, že ustanovenie § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde neumožňuje upustiť v konaní pred ústavným súdom od splnenia podmienok podľa § 20, § 49 a nasl. zákona o ústavnom súde.

V tejto súvislosti ústavný súd poukazuje na to, že sťažnosť sťažovateľa nie je spísaná advokátom, že k sťažnosti nie je priložená kópia právoplatného rozhodnutia, ktoré sťažovateľ napáda, a na to, že odôvodnenie sťažnosti je nezrozumiteľné a zmätočné. Sťažovateľ navyše v sťažnosti neuviedol, čoho sa na ústavnom súde domáha (petit sťažnosti).

Vzhľadom na to, že ústavný súd sťažovateľa upozornil, že v prípade nedoplnenia jeho sťažnosti bude jeho sťažnosť odmietnutá, a sťažovateľ napriek tomu v stanovenej lehote svoju sťažnosť nedoplnil, ústavný súd sťažnosť sťažovateľa pri jej predbežnom prerokovaní odmietol pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde, tak ako to je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 2. apríla 2014

